

[Maisted.]

— og har heller ikke tænkt på — at lægge tryk på nogen andre, for at de skal opkræve pengene i yderligere indkomstskatter.

Det, det drejer sig om, er, at erhvervslivet får lettet deres produktionsomkostninger, og det undrer mig i allerhøjeste grad, at hr. Jens Møller ikke vil være med til at hjælpe byerhvervslivet, men hellere vil give tilskud til sommerhuse med landbrugspligt.

Vi har landbrug, og vi har byerhvervet, og for det tredje er der reelt tale om huslejenedsættelser, når man nedsætter skatterne på grundværdien. Alt i alt er der her tale om skattelettelser. Der er tale om i beskedent omfang at komme vores betrængte produktionsapparat til hjælp, og der er også tale om at komme ældre medborgere til hjælp ved at give dem en smule huslejelettelser, hvilket de jo i højeste grad kunne trænge til efter den behandling, de har fået af dette ting.

Aase Olesen (RV):

Jeg tror ikke, det fører ret mange steder hen at fortsætte diskussionen med hr. Maisted. Hr. Maisted har prøvet i udvalget at påvise, at de besparelser, som skulle kunne opnås her, kunne komme ind blot ved sparede lønudbetalinger. Det viste sig, at det ikke kunne være tilfældet, og så sagde man flot: ja men så kan man bare spare pengene på social- og sundhedsvæsen, på undervisning og kultur — uden overhovedet at konkretisere besparelserne.

Det, der bringer mig herop igen, er, at jeg noterede med stor glæde, at kristeligt folkepartis formand, hr. Jens Møller, tog skarpt afstand fra fremskridtspartiets forslag, og samtidig beklagede hr. Jens Møller — og det er jeg enig med ham i — at en så stor skatteomlægning skulle vedtages med en enkelt stemmes flertal. Det er at spille hasard, sagde hr. Jens Møller, og det er jeg enig i. Hertil er kun at sige, at hvis kristeligt folkeparti stemmer efter den meget fornuftige indstilling, som formanden har til fremskridtspartiets forslag, så sker der ikke noget, så spiller folketinget ikke hasard på torsdag. Jeg appellerer hermed til kristeligt folkeparti som socialliberalt parti om at leve op til sit parlamentariske ansvar.

Hagen Hagensen (KF):

Det forekommer mig desværre, at vi er kommet forholdsvis langt væk fra det, sagen drejer sig om, gennem en række af de bemærkninger, der er faldet. Der er tale om, at man ønsker at få lagt et loft over den skat, der kan udskrives på jord til amtskommunen i form af grundskyld. Jeg synes, det er en naturlig ting, at man drøfter det. Det kan man have hver sin mening om, men at nå frem til, at der skulle være tale om, at det skal koste den almindelige befolkning flere hundrede millioner kroner, det er at se helt væk fra det, det drejer sig om i realiteten. Som jeg nævnte i mit første indlæg, kommer det faktisk alle til gode, at man letter skatten på jord til amtskommunen. Det gælder ikke blot dem, der ejer den, det gælder også dem, der lejer jord. Der er tale om, at vi i årenes løb, ikke mindst i de senere år, har fået ganske oppustede værdier på jord ganske mange steder, og derved er skattens byrde blevet tungere. Derfor er det naturligt, at man prøver på at lette byrden.

Jeg skal lade ligge, om der visse steder skal ske en udjævning, hvis man ikke kan finde frem til tilstrækkelig mange besparelser — man har da lov til at prøve her på i hvert fald. Men jeg vil gerne vende mig imod, at man siger, at der skulle ligge noget socialt afbalanceret i det ændringsforslag, som kristeligt folkeparti har stillet. Det er blevet påvist i adskillige indlæg her i dag, at det gør der aldeles ikke. Det vil i visse tilfælde være en foræring, man yder, ved at yde beløb op til 800 kr. til personer eller til ejendomme, som i hvert fald ikke falder ind under det normale kriterium for produktionssteder.

Må jeg lige have lov til at gøre et par bemærkninger i anledning af hr. Buchart Petersens indlæg. Det var vel ikke så meget ham, der holdt talen, som det var talen, der holdt ham. Vi kan naturligvis en anden gang tale om skattereform og skat efter evne, men når man taler om, at her vil man klemme lejerne ved lejerforhøjelser i disse dage, samtidig med at man hjælper os — derved forstås altså grønne og røde godsejere, og hvem der ellers hører dertil — så er det jo helt forkert, for også for lejerne gælder det, at hvis de i disse dage skulle føle sig klemt, kunne det jo være meget rart, om der